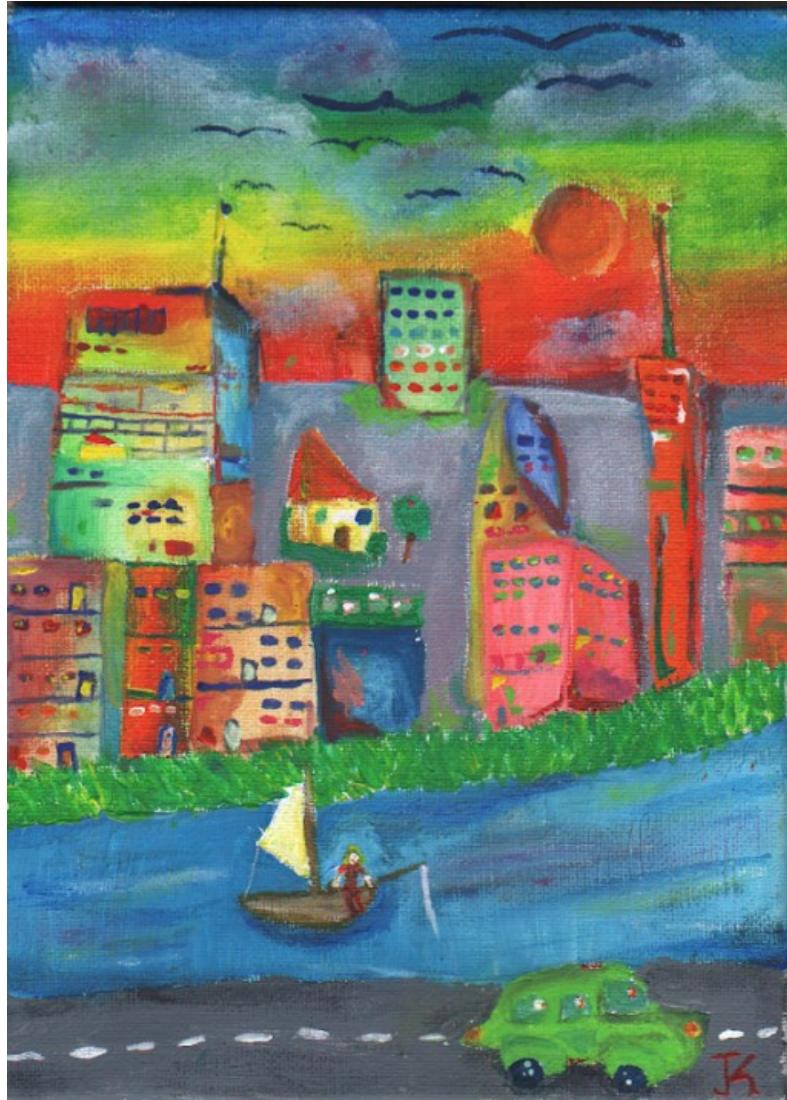

Šolski časopis

V tej številki:

Potovanje	4
Izginotje šolske redovalnice	18
Draga prijateljica ali prijatelj	20, 21
Rokavica in Primer ukradenih sladkarij	23
Šolska razstava – poustvarjanje del	24, 25
Intervju Eve Gril	26
Tajna detektivka Alexa in prijatelji	28

Posebne točke zanimanja:

- Naslovnico je naslikala Tisa Kralj, 6. c.
- Nagrajena slika Iris Kasunić Koren, 1. a (stran 3).
- Nagrajeni literarni prispevki:

Ariane Černe, 9. b (stran 13),

Lare Germovšek, 9. b (stran 12),

Pie Stegu, 6. c (stran 29).

Pozdravljene bralke in bralci ter soustvarjalci!

Avtorica poletnega branja v šolskem letu 2020/2021, Ariana Černe, sedaj vam lahko razkrijemo, da je prav ona avtorica prispevka Izgubljena, in Lara Germovšek, ki nas je držala v napetosti v avtorskem delu Moški v črni obleki (šolsko leto 2019/2020), bosta letos zapustili Osnovno šolo Božidarja Jakca, poslovlili sta se v pisateljskem slogu – s prispevkoma, ki sta bila izbrana med 20 najboljših avtorskih del v Sloveniji na natečaju Roševi dnevi.

Otrok, ki razvijajo svoj talent, je veliko in vedno znova jih z veseljem odkrivamo. V poplavi družbenih omrežij in internetnih igrice se zdi, da časopis izgublja na pomenu, ampak ob pripovedovanju takšnih zgodb ugotavljamo, da ima še zmeraj neprecenljivo moč. Moč motivacije in ustvarjalnosti.

Vsem želimo prijetne in zabavne počitnice!

Ekipo šolskega časopisa

Zima in ptička

Zima je bela,
na oknu je ptička sedela
in lepo je zapela.

Hrano je iskala,
a ni se prikazala,
saj mačke se je bala.

A mačka je bila zvita,
bila je kot lisica,
za njo je skočila
in za vrat jo zgrabila.

A ati zgrabil je obe
in ptičko rešil je iz nje.

Ptička je odletela
in zopet je lepo zapela.

Andraž Sagadin, 5. b

Medina Lina Gregorn, 7. b

Pomladna pomoč

Pomlad je spet tu
in nam maha, kuku!
Ptički so prišli s toplih krajev,
pozimi za njih rajev.

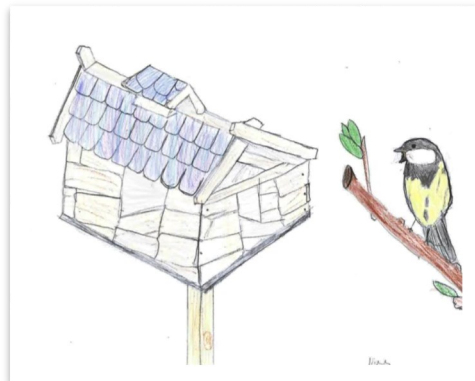
Zakaj ljudje delajo vse živo,
če je zunaj tako lepo,
ponavlja vrabček Nino.

Gleda v računalniško učilnico,
kjer si Maks na roke daje milnico.
Učiteljica Andreja nam poveljuje,
Nina pa Žanu dopoveduje,
kako se piše v WORD-u.

Metka piše tole pesmico,
Neja pa išče svojo peresnico.
Dunja je tudi del te skupine,
ki se imenuje Balerine.

Pa jih vabi ven
vrabček Nino,
brez skrbi,
ne boste stopili na nobeno mino.
Ljudje pa slišijo le nekakšno čivkanje,
tako da lažje delajo.

Metka Mravlje, 5. b

Nina Nakrst, 5. c

Nothing more <3

Doesn't matter what I do
I just can't get over you
You are very, very kind
I just can't get you off my mind
You're the one I think about
The one I couldn't live without
You're the one I 'm searching for
And I don't wish for nothing more.

Maja Rašula, 9. a

Nagrajen likovni izdelek

Igram se z muco je bil izbran na izboru likovnih izdelkov 15. mednarodnega likovnega natečaja Bodi umetnik, "Igraj se z mano". Slika je bila razstavljena v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

Iris Kasunič Koren, 1. a

Potovanje

Nekoč pred davnimi časi je živel en kralj. Ta kralj ni bil kot drugi kralji, ta kralj je bil hudoben. Kadarkoli so imeli v kraljestvu problem, so ga poklicali, da bi ga skupaj rešili, vendar kralj ni nikoli ukrepal pravočasno. Ta kralj je bil tudi čarovnik. Največja želja tega kralja je bila zmajevo oko. Zmajevo oko je zadnji del popolne moči. Za čarovnike je to največja želja. Če ga imaš, si tudi ti najmočnejši čarovnik, kar jih je bilo. Vendar je zmajevo oko zelo težko dostopno, saj je v vulkanu Muntahaga na dnu lave. To je na otoku Rodero.

Nekega lepega dne je kralj poslal svoje služabnike po zmajevo oko: »Prišel je čas, da se odpravite na pot. Vzemite puščice, loke in drugo orožje ter veliko zalog vode in hrane.« A to noč, ko so se služabniki v gradu pripravljali, se je v gradu zaslísal zelo glasen zvok. Takšen, da je odmeval v čisto vsaki dvorani. »Kaj je bilo to?« so se spraševali prebivalci in prebivalke ob gradu in v gradu. Nato je kralj sam pri sebi zašepetal: »Trolí!«

To so bili troli iz Sirije. Njihov cilj je bil, da bi dobili zmajevo oko pred kraljem. Želeli so ga uničiti, saj bi tako bil svet enakomeren in pravičen. Troli so začeli rušiti zidove gradu, da bi izgnali kralja. Vsak trol je visok več kot 12 metrov. Kralj je začel teči iz gradu. Troli so se zagnali za njim, a ga niso ujeli. Čez približno pol ure

so troli odnehali.

Naslednji dan so se služabniki odpravili na nemogočo pot. Po 50 kilometrih so postali že res utrujeni. Hodili so čez puščave, gozdove polne škratov, plavali skozi oceane ...

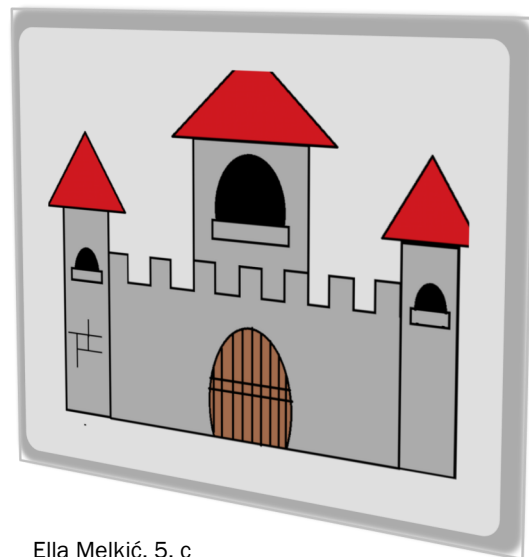
Nenadoma, ko so hodili skozi gozd, so zaslíšali šumenje v grmu. »Kaj za vraga je bilo to?« je vprašal eden od služabnikov. Počasi so se ustavili. Nato je spet zašumelo v krošnji visokega hrasta. »Mar nas nekdo zasleduje?« je vprašal eden od služabnikov. Ostali so vsi v en glas odgovorili: »Mogoče.« Nato so zaslíšali nežno rezgetanje in hojo kopit. Iz grmovja sta prišla dva tako rekoč steklena in vodena samoroga. Oba sta imela zelo gosto grivo in njun rog je bil čudovit in ogromen. Služabniki so od začudenja obstali in rekli: »Wow!« Samoroga sta prišla bližje k služabnikom in služabniki so ju pobožali. Spregovorila sta: »Živjo!« Služabniki so skoraj padli v nezavest od šoka. Eden od samorogov je rekel: »Veva, da ste dobri ljudje, toda dobro tudi veste, da bo zmajevo oko uničilo ves svet. Tako da predlagava, da skupaj poiščemo zmajevo oko in ga uničimo. Kaj pravite?« Potem so se služabniki spogledali in rekli: »Zakaj pa ne?«

Nato so hodili in hodili in končno so prispeli do vznožja vulkana. »Kaj pa zdaj?« je vprašal eden od služabnikov. Samorog

je odgovoril: »Potrebujemo zmaja.« »Kje bomo dobili zmaja?« je vprašal drugi samorog. Nato pa je en služabnik zažvižgal na zlato piščalko in iz daljave se prikazal zelo dolg, črn, luskast zmaj z zelo velikimi in močnimi krili. »Pa je prispel,« je rekel služabnik z zlato piščalko. Potem so se vsi povzpeli na velikega zmaja in vzleteli visoko nad oblak. Nato so se s polnim zaletom spustili v ogromen vulkan. Samorog je skočil v lavo in se vrnil z ogromnim diamantom v ustih. »Tako, pa smo opravili zaželeno nalogo.«

Z zmajem so odleteli nazaj v kraljestvo. Kralju so povedali vso zgodbo. Kralj je odreagirano popolnoma mirno: »Prav ste naredili.« »Hvala za razumevanje!« so odgovorili vsi v en glas. Nato je kralj povedal: »Očitno bom moral postati boljši človek.« Vsi skupaj so se nasmejali. Od takrat sta v kraljestvu vladala mir in svoboda.

Iman Bajrektarević, 5. b

Ella Melkić, 5. c

Srbija

Republika Srbija je oddaljena okoli 550 km od Republike Slovenije. Za njo je značilno, da je polna lepih rek in visokih gora. Glavno mesto Srbije je Beograd. Za razliko od Slovenije Srbija nima morja. V Srbiji uporabljajo dve pisavi, latinico in cirilico. V cirilici

se nekatere črke razlikujejo od latinice, to so NJ, LJ, Ć, Đ, DŽ.

Če boste obiskali Srbijo, si ne pozabite ogledati Beograda in beogradskega jezera, Ade Ciganlije. To je največji zabavni in športni center v Srbiji. Tam lahko rolkate, kolesarite, plavate in se potapljate v jezeru. Lahko jeste najboljšo hrano: sarmo, čevapčiče, projo, gibanico, ajvar, kajmak ...

V Srbiji lahko obiščete tudi gore: Taro, Staro planino in Kopaonik. Z vrha Tare lahko vidite jezero Perućac. S Stare planine lahko uživate v pogledu

na Bolgarijo.

Šolanje v Sloveniji je veliko lažje kot šolanje v Srbiji. To kar se mi učimo v 5. razredu, sem se jaz v Srbiji učila že v 3. Tukaj mi je všeč to, da po uri ne zvoni zvonec.

Opazila sem razliko tudi v okolju. V Sloveniji je veliko več zelenega površja. Všeč mi je čisto okolje in veliko živali, ki jih lahko vidim v mestu.

Edino kar pogrešam iz Srbije so moji prijatelji. Rada bi jim pokazala Ljubljano in druga mesta v Sloveniji.

Dunja Todorović, 5. c

Makedonija

Slovenija in Makedonija sta z avtom oddaljeni 966 km, potrebnih je okoli 10 ur in 20 minut vožnje. Zračna linija Slovenije in Makedonije je 739.89 km. Glavno mesto Makedonije je Skopje. Republika Makedonija je majhna balkanska država na jugovzhodu Evrope. Ima čudovito naravo, številna arheološka najdišča ter čudovita jezera.

Če pridete v Makedonijo, si ne pozabite ogledati Ohrida, Skopja, Bitole in Kumanova. V Ohridu se lahko kopate v Ohridskem jezeru in jeste najboljšo hrano. V Makedoniji lahko obiščete gore:

Korab, Galičica, Vodno, Dešat, Solunska Glava ...

Poleg teh vseh gor poznamo tudi številne reke: Vardar, Dragor, Crna reka, Treska ...

V Makedoniji imamo enako oziroma podobno abecedo kot v državi Srbija, se pravi cirilico.

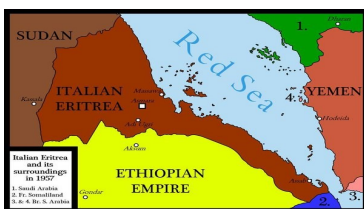

А Б В Г Д Ђ Е Ж З С И Ј К Л Љ М
Н Њ О П Р С Т К У Ф Х Ц Ч Џ Ш

Bojana Doreski, 5. c

ERITREJA – POT DO SAMOSTOJNOSTI

Eritreja je skozi zgodovino služila kot pomembna trgovska postojanka za pomorščake, ki so potovali čez Rdeče morje do Indijskega oceana in obratno. Zato je bila ob začetku osredotočene evropske kolonizacije, v začetku 19. stoletja, tarča večjih evropskih velikanov, kot so bili Francija, Britanija, Nemčija in med drugim tudi Italija, ki je navsezadnje kolonijo dobila. V Eritreji so prvotno živele štiri afriška ljudstva: Afar, Kunama, Saho in Nara. Ljudstvo Afar je bilo med omenjenimi najštevilnejše.

(V rjavi barvi je prikazana Italijanska kolonija Eritreja, v rumeni pa Etiopija – zemljevid je bil ustvarjen po koncu 2. svetovne vojne, leta 1957, ravno pred začetkom dekolonizacije)

Italija je leta 1936, v drugi vojni z Etiopijo, pod vodstvom fašističnega vodje Mussolinija porazila in zavzela Etiopijo. Priključila jo je obstoječi koloniji Somaliland in Eritreji pod upravo novo ustanovljene kolonije Italijanske vzhodne Afrike.

(Slika prikazuje Italijansko vzhodno Afriko pred invazijo Etiopije leta 1935, po zavzetju Etiopije)

(Slika prikazuje Italijanske kolonije)

Po porazu Italijanov v vzhodni Afriki leta 1941 je bila Etiopija osvobodena in njen kralj Haile Selassie I. je ponovno prevzel prestol. Leta 1952 je oblikoval federacijo z Eritrejo ter dokončno končal Italijansko okupacijo kolonije Eritreje, ki je trajala od 1890.

Leta 1962 si je Etiopija priključila Eritrejo in njena samostojnost ni bila dosežena še do devetdesetih.

(Slika prikazuje Etiopijo po priključitvi Eritreje leta 1962)

ERITREJSKI BOJ ZA NEODVISNOST

Eritrejski boji za neodvisnost so se začeli že skoraj takoj po etiopskem prevzemu države, leta 1952, in njeni priključitvi k Etiopski državi, leta 1962. Toda Eritrejska vojna za neodvisnost, kot jo zdaj poimenujemo, se je uradno pričela 1. septembra 1961 z izbruhom oborožitvenih spopadov med silami Hameda Idrisa Awate in kraljevo Etiopsko vojsko. Vojna je trajala vse do 1991. Etiopska in Eritrejska vlada sta ta čas v Eritreji izvajali krute zločine nad človeštvom. Celotne družine so bile pobite in generacije uničene. 1974 je vojaški udar prelevil Etio-

pijo iz monarhistične v komunistično državo in Derg, voditelj komunističnega gibanja, je postal novi poveljnik krute vojne, ki je potekala med eritrejskimi silami in Etiopijo. Tako je dobila vojaško podporo, v tistem času vodilne komunistične moči na svetu, Sovjetske unije, ki je državi nudila nujno vojaško pomoč v obliki dobavljanja streliva. Leta 1977 je podobno usodo utrpela tudi Eritreja s prevzemom oblasti in z izgnanjem Eritrejske osvobodilne fronte, ELF, iz države. Nova vlada je izkoristila Ogadensko vojno, torej vojno med Etiopijo in Somalijsko, da bi pričela voditi izčrpajočo vojno politiko proti Etiopski vojski, ki je temeljila na dobesednem prerezu kakršnihkoli zalog, ki bi lahko prihajale do tamkajšnjih Etiopijcev. Etiopska vlada pod vodstvom Etiopske delavske stranke je konec osemdesetih let izgubila podporo in to je omogočilo prevzem vlade, kar je povzročilo izgubo Sovjetske pomoči in posledično zmagajo Eritrejcev v svoji vojni za neodvisnost maja 1991. Etiopska ljudska revolucionarna demokratična fronta (EPRDF) je s pomočjo EPLF, eritrejske ljudske osvobodilne fronte, premagala Ljudsko demokratično republiko Etiopije (PDRE), ko je prevzela nadzor nad kapitalom Adis Abebe mesec kasneje. Leta 1993 so Eritrejci tako soglasno glasovali za samostojnost in država je bila sprejeta kot zadnja afriška država v Združene narode. Ta naziv ji je odvzelo le kasnejše priznanje samostojnosti Južnega Sudana leta 2011.

(Slika prikazuje vojni spomenik v Massawiju)

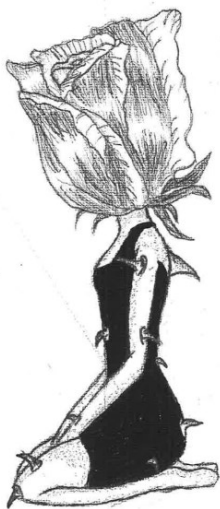
Tigri

Tigri brezskrbni so,
cele dneve poskakujejo,
sebe se ne sramujejo.
Živali druge se jih bojijo.

Zakaj oni niso kralji?
Mislite, da so vsaj carji?
To pa že več ne gre,
saj v levih zdaj že vre.

Levi bi že ljubosumni bili.
Če tigri bi leteli s krili,
bi levi se hudo razjezili.
Ljudstvo bi pa ploskalo tigrom,
ki zamenjali bi leve.

Lana Becele, 6. a

Sedra Shamieh, 7. c

Kje biva umetnost?

Sedra Shamieh, 7. c

Olimpijske igre

Moje ime je Jakob. Prihajam iz Slovenije. Na olimpijskih igrah sem tekmoval v nogometu. Moji soigralci so Gregor, Cedi, ati, mami in David. Mi smo najboljša ekipa na svetu, ker smo res veliko trenirali. Zadevali smo gole in bili smo mnogo močnejši od drugih ekip. Uvrstili smo se v nadaljevanje tekmovanja in dobili zlato kolajno.

Zadnja tekma je bila najbolj napeta. Ati je zadel gol s petimi strelci. Pri prvem strelu mu je nasprotnik izmaknil žogo, nato se je David pognal nanj. Gregor je obranil nasprotnikov strel. David je prevzel žogo in jo brcnil v nasprotnikova vrata in je zadel gol z desetimi strelci. Najboljši strelca je bil ati. Zadel je trideset golov in postal prvak v Ligi prvakov. Dobil je zlato kolajno in priznanje za najboljšega strelca. Najboljši napadalec sem bil jaz. Tudi mami je dobila zlato kolajno. Vsi smo dobili zlate medalje in velik družinski pokal.

Jakob Trdoboj Goličnik, 3. b

Tabor

V petek, 18.3.2022, smo 5. uro šli iz Ljubljane. Ko smo prišli, smo prtljago dali pred hišo in se usedli na klopce, pogovarjali smo se o taboru in pravilih. Najprej smo pojedli kosilo, potem pa šli v svoje sobe. Potem smo šli plezati in se še spustili. Višina ni bila ravno majhna in na to sem ponosna, vseeno pa ni bila tako visoka. Na začetku ~~ni~~ ni noben upal plezati, ampak na koncu so želeli. Bilo je zelo zabavno, ko smo plezali in se spuščali. Po plezanju smo imeli še igre spoznavanja. Pred spanjem smo imeli še veliko časa in se zabavali, ker smo šli spat ob 10h. In še nekaj časa smo še vsi globoko spali. In karšeno je bilo jutro. Punce v sobi smo se zbudile ob pol sedmih, takrat ko so drugi še spali. Najprej sem se obklela, si umila zobe, pošesala in bila pripravljena za nov dan. Ker je bilo še tako zgodaj in konec koncev smo bili ~~veliko~~ na izletu v naravi, smo se odločile, da bomo šle z učiteljico Andrejo na sprehod. Kmalu smo šli s kamijem, potem smo pa imeli malico. Ko smo pojedli, smo šli z učiteljico Andrejo na travnik in se igrali igre, ki se jih ponavadi ne igramo. Del igranja, torej izziv je bil, da nekomu, ki si z njim v paru zavežeš oči, ga pelješ do nekega drevesa, ga pelješ nazaj in tista oseba mora ugotoviti h kateremu drevesu je šla ali pa sta se dva para z zavezanimi očmi mogla najti. Potem smo šli še malo v jame in potem je bil spet še počasi večer. Ko smo bile še v posteljah, smo se potem še malo pogovarjale z učiteljicama Nino in Andrejo, ki je bilo zanimivo. Vsak večer smo se z njima malo pogovarjale. In potem smo gradili še bivališča iz lesa, in moram priznati, da je smo kot skupina naredili res zelo dobro. In potem smo šli spet na sprehod. Na sprehodu smo šli tudi v jame.

In bilo je res zanimivo, čeprav bi bilo bolj, če bi šli v Postojnsko jamo. Všeč mi je bilo, da ta tabor ni bil kot ostali, da je bilo veliko super stvari, ki smo jih delali, da se nismo počutili grozno, zaradi stvari, ki jih ne bi hoteli delati. Na zadnjem taboru sem si zelo želela iti domov in komaj čakala, da grem domov, na tem mi je pa bilo všeč. Upam, da vam je všeč moj opis.
Leila Janežič, 7. b.

Maks Prošek, 5. c

Emojčki

Emojčki v komunikaciji izražajo čustva in počutje. Nadomestijo tvoj izraz na obrazu. V sporočilih jih pogosto uporabljamo. Učence naše šole smo spraševali, zakaj uporabljajo emojčke. Nekaj odgovorov smo vam zaupali spodaj:

»Ker so mi všeč.«

Martin, Zoja

»Tekst je bolj zanimiv.«

Živa

»Z njimi izrazim počutje.«

Jan

»Da sporočilo izgleda bolj zabavno.«

Maša

»Ker lahko izraziš, kako se počutiš.«

Anika

»Pokažejo čustva.«

Mark

»Ker je to ena vrsta hrane.«

Nepodpisan

Zanimalo nas je tudi, kateri so vaši najljubši emojčki in kaj z njimi sporočate.

»Uporabljam ga, ko mi je všeč, kar mi nekdo pošlje. Z njim povem, da imam nekoga rada.«

Ava

»Zato ker je sumljiv, ko je nekdo žalosten.«

Ema

»Uporabljam ga takrat, ko sem vesela. Ker je lušten na Vibru.«

Ula

»Uporabljam ga za vse dobre stvari.«

Maja

»Uporabljam ga, ko se slabo počutim. Ker je najboljši.«

Relja

»Ko dobim nekaj, kar mi je všeč, pošljem tega nazaj.«

Anika

»Kadar je nekaj smešno ali imam koga rad.«

Mark

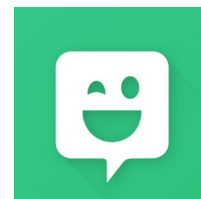

»Ko napišem nekaj smešnega, zabavnega.«

Maša

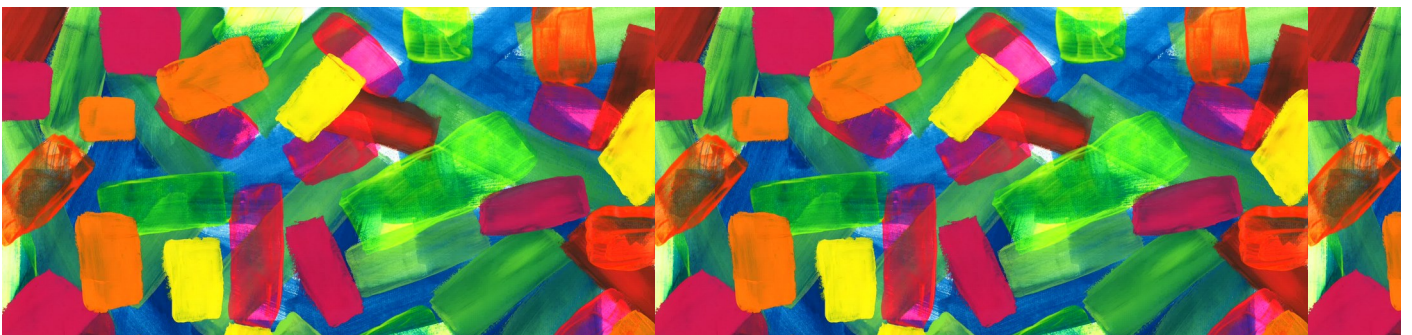
Za na konec pa še Maksova izkušnja:

»Nekoč sem pregledoval Gogle play trgovino na telefonu in našel aplikacijo Bitmoji. Ugotovil sem, da se lahko spremenim v emojčke. S klikom sem si naložil aplikacijo. Najprej sem se moral slikati, da sem lahko postal emojček. Izbral sem si hlače, majico, nogavice, čevlje, spodnjo majico, barvo polti, las, oči, obrvi ... Ko sem naredil svoj izbor, sem dobil na izbiro zelo veliko sličic, v katerih sem jaz. Teга sem bil zelo vesel.«

Maks Prošek, 5. c

Barve popestrijo svet

Preganjali smo zimo

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol so na fotografijah učenci: 2. b, 1. c, 4. b, 8. a, 9. a, 5. b, 1. c.

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol so na fotografijah učenci: 4. b, 5. b, 5. a, 6. b, 6. a, 9. a.

Nočna mora

Odprem oči. Tema. V daljavi slišim zvok, ki ga ne prepoznam. Nekaj trenutkov potrebujem, da se mi oči navadijo teme, in kmalu ugotovim, da sem v prtljažniku avta. Ne vem, kako sem prišla tja, a sem prepričana, da so zato krivi ljudje v sprednjem delu avta. Slišim, kako se pogovarjajo, a ne razločim besed. Čutim, da mi v glavi odmeva, in prav kmalu ugotovim, da krvavim. Nekaj časa se še vozimo, avto se je začel tresti. Verjetno se vozimo po gozdni poti. Vse, o čemer lahko razmišljam je, kako sem prišla sem in kaj bi si lahko želeli od mene. Peljemo se čez nekaj ovinkov, čutim, da smo zapeljali iz gozdne poti, kar naenkrat pa se avto ustavi. Takrat me res postane strah. Slišim, kako se vrata odprejo in par trenutkov kasneje s sunkom zaprejo. Nekdo hodi do prtljažnika. Pomislim, da je to konec mojega življenja. Od strahu zaprem oči, a čutim, kako svetloba prodre v avto. Vrata prtljažnika so odprta. Nekaj trenutkov premišljujem, kaj naj naredim, nato pa počasi odprem oči. Nekajkrat pomežiknem, saj sonce sije naravnost vame, nato razločim obraz, ki gleda vame ... O, ne.

Odprem oči. Tema. V daljavi slišim zvok, ki ga ne prepoznam. Nekaj trenutkov potrebujem, da se mi oči navadijo teme, in kmalu ugotovim, da sem v postelji.

Nekaj časa še sedim, prepotena od strahu, zmedena, kaj zvoni v daljavi. Budilka. V hipu se obrnem in jo ugasnem. Doma sem. Bila je samo nočna mora. Nekajkrat globoko vdihnem, nato vstanem iz postelje in se odpravim v kopalnico. Z mrzlo vodo si umijem obraz, da samo sebe prepričam, da je vse v redu, nato odidem v kuhinjo. Pripravim si čaj, preberem časopis, ki je na mizi, in preverim obvestila na telefonu. Prav hitro ugotovim, da bom danes imela veliko dela. Odpravim se v domačo pisarno in pogledam na kupe in kupe papirjev, ki že mesece čakajo, da jih pregledam. Prvi dan nazaj v službi.

Odprem oči. Tema. V daljavi slišim zvok, ki ga ne prepoznam. Nekaj trenutkov potrebujem, da se mi oči navadijo teme, in kmalu ugotovim, da sem v kopalnici. Sedim v kopalni kadi, vse luči so ugasnjene, le iz kota sobe prihaja nežen rumenkast sij sveče, ki je že skoraj popolnoma zgorela. Ugotovim, da zvok ne prihaja iz daljave, temveč z majhne mizice poleg kopalne kadi, na kateri sta moj telefon in knjiga, ki se je nisem dotaknila že več mesecev. Pogledam na telefon, a ko vidim, da na njem piše neznana številka, ga izklopim in uživam v zadnjih brezskrbnih trenutkih tega dneva.

Zaprem oči. Tema. V daljavi slišim zvok, ki ga še predobro poznam. Nekaj trenutkov še ležim v postelji in poslušam zvok avtomobilov, ki se vozijo mimo. Ne morem si preprečiti razmišljanja o tem, kako drugačno bi bilo moje življenje, če tisti dan v službo ne bi odšla peš. Nekaj časa premišljujem, kako močno je napačna iz preteklosti zaznamovala moje življenje, nato se usedem. Iz nočne omariče vzamem kozarec, ki ga že predolgo nisem umila, in iz njega popijem malo vode. Uležem se nazaj v posteljo, tokrat na drugo stran. Še zadnjič ta dan zaprem oči v zavedanju, da tudi to noč ne bom dobro spala, saj vem, kaj me čaka. Nočna mora.

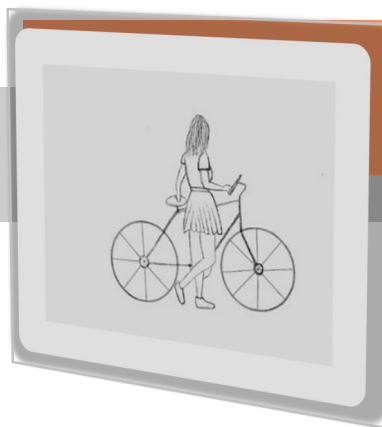
Lara Germovšek, 9. b

Nagrajeni zgodbi

Nočna mora, avtorsko delo **Lare Germovšek**, in *Tujca*, avtorsko delo **Ariane Černe**, sta besedili, ki sta bili izbrani na natečaju najboljših mladih avtorjev 35. Roševih dnevov.

Nina Nakrst, 5. c

Tujca

Maj se je bližal koncu, listi dreves so brezskrbno zeleneli in nebo je bilo čisto. Stopala sem po naselju v skoraj poletni opravi, medtem ko so mi misli plavale daleč stran od šole in vsakodnevnih rutine. Zmenjena sem bila z najboljšo prijateljico Nežo, v parku, kot vedno. Danes nisva imeli v načrtu nič posebnega. Sedenje na travi in poslušanje glasbe. Beg pred domom in resničnostjo. Bili sva odlični učenki, zato nama je bilo tako druženje konec maja omogočeno, saj sva z ocenami zaključili.

Dan ne bi bil nič posebnega, če ne bi do naju pristopil sošolec Adnan. Mudilo se mu je v trgovino. Ni vedel, kje naj pusti kolo, bil je raztresen zaradi šole. Ni vedel, če bo sploh naredil letnik. Bilo mi je dovolj lenobnega poležavanja in sem mu ponudila pomoč. Kolo je pustil pri naju in stekel v trgovino, da sva se mu smejali. Od nekod je naenkrat prišel nek njegov prijatelj, me pogledal v oči in gledal vanje, kot bi bilo to zadnje, kar bo naredil. Vzel je kolo in z globokim glasom rekel: »To je moje in to bom vzela.« Kdo je to? Sploh se nisem upirala ali ga kaj vprašala, le pustila sem, da vzame, kar je njegovo.

Pred blokom sem čakala na Adnana, ki je seveda zamujal. Na neznančevem kolesu mi je pridrvel naproti. Ustavil je manj kot pol metra pred mano. Fant od včeraj mu je sledil na električnem skiroju. Adnan je zadrihan spregovoril: »Pridem čez pol ure, domov grem jest.« Pustil me je samo z neznancem. Opazovala sem postavo, ki se oddaljuje, in se začudena obrnila proti neznanču. »Eva,« sem rekla s težavo in mu ponudila roko. »Hamza,« mi je odvrnil, sprejel roko in izgovoril ime, ki ga nisem slišala nikoli prej. Sedla sva na mrzle stopnice. Izmenično sem pogledovala v telefon in nekam v daljavo ter se izogibala njegovemu intenzivnemu pogledu, uperjenemu vame. Končno sem ga pogledala nazaj in

ga vprašala, če ima kakšen problem. Z nizkim glasom in zapeljivim nasmehom je rekel: »Gledanje v ljudi, ki so mi všeč, ni prepovedano, ne?« Nasmehnila sem se in malce zardelela. Sarkastično sem se opravičila in začel je pogovor o zavrtosti, sploh v tem naselju.

Oboževala sem pogovore, ki so se zdeli resnični in nepozabni. Popolno nasprotje vsakdanjih tem. Izražal se je slovensko, a mu je kakšna beseda nezavedno ušla tudi v bosanščini. Njegova drugačnost me je privlačila. O njem nisem vedela ničesar, razen imena. Deloval je, kot bi prehitro odrasel zaradi svoje prehojene življenjske poti. Bil je tako drugačen od vseh, ki sem jih kadarkoli spoznala. Sploh ne vem, kdaj se je Adnan vrnil in zaključil pogovor s Hamzo. Hamza je odšel in me prikupno objel.

Naslednji dan je Adnan imel pomembno ocenjevanje. Bila sem bolj na trnih, kot on sam. Učiteljica ga ni pretirano marala, eno in isto snov je zakoličil že dvakrat. Poklicala ga je pred tablo, mu dajala vprašanja za minimalne standarde in ga poskušala zvesti, a mu je uspelo. Priznala mu je slabo dvojko, čeprav si je zaslužil več, a bili smo vseeno srečni. »Dve je dve,« je rekel olajšano.

Pred šolo je čakal Hamza. Skupaj smo šli v park, lenobno posedat. Adnan se je kmalu odpravil domov. Hamza pa je govoril naprej. Njegovo navdušenje za pripovedovanje zgodb iz svojega življenja je bilo tako prikupno, da je postalo smešno. Izvedela sem, da je tri leta starejši, da je bil pravkar devetnajst. Naslednje dni sva se dobivala ob poznih popoldnevih. Ko sva se srečala, sva poiskala samotno klopco. Objel me je čez ramo, imela sva nek čisto nepomemben pogovor, polno teh mini trenutkov, ko sva si brez besed zrla v oči, se nasmihala in se z obrazom približevala drug drugemu ...

Junij se je s svetlobno hitrostjo približeval koncu. Adnan je naredil letnik, vse je bilo odlično. Zadnji teden sva se sprla zaradi Hamze. Bil je jezen, ker sva postala več kot prijatelja. Rekel je, da me bo prizadel. Po eni strani sem začela dvomiti in mu verjeti, a bila sem tako obsedena s Hamzo, da je bilo njegovo prigovarjanje zaman.

Dan pred koncem šole sem šla polna upanja ven s Hamzo in mu povedala vse o prepiru z Adnanom. Bil je tih, nenavaden. Zrl je predse in na vprašanje, kaj je narobe, ni odgovarjal. Po nekaj sekundah tišine je začel. Govoril je, da sem res čudovita in da me ima rad. Da sva se lepo zabavala in da je resna zveza odveč. Rekel je, da za naju ni prihodnosti. Namreč jaz grem na Sicilijo k teti in se vrnem septembra, on pa bo ždel v Bosni. Skušala sem ostati zbrana, čeprav mi je postajalo težko.

Počutila sem se izkoriščeno. Nisem ga objela, le stekla domov. Bila sem jezna, blokirala sem kontakte, poskušala uničiti spomine in si nenormalno želela, da ga ne bi spoznala. Naslednji dan sem se opravičila Adnanu, mu povedala, da je imel prav in da se ne bi smela tako obnašati.

Prvi dan počitnic sem vstala prezgodaj in spakirala. Ob osmih sem odšla od doma. Nalagala sem kovčke v prtljažnik maminoga avta, ga zaprla in se zadnjič obrnila. Zagledala sem ga, kako stoji nekaj metrov stran in kadi. Pogledala sem ga v oči in v glavi se mi je prikazal prizor, ko sem ga prvič spoznala. Nisem zdržala, da ne bi zajokala, zato sem sedla v avto in mami ukazala, naj pelje, spomin nanj pa zakopala globoko v sebi.

Bila sva si tujca. In sedaj sva spet. A tokrat sva tujca s spomini.

Ariana Černe, 9. b

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol so na fotografijah: učenci 1. b, učiteljica TJA in 4. b, učiteljica 5. a in TJA, učenci 2. a, 7. c, učenci 4. b.

Vsi letni časi

Gremo čofotat,
 čof, čof, čof, čof, pof!
 Potapljamo se,
 školjke iščemo,
 en, dve, tri,
 najdene so tri.

Zdaj poletje je,
 vroče je in bo,
 pojdemo domov,
 en, dva, tri, korak
 in smo že doma.

Poletja konec je,
 zdaj je že jesen,
 pojdi se obleč,
 zdaj je že jesen.

Hitro, hitro, hitro,
 z listjem kup naredi si,
 skoči in uživaj ti.

Jeseni konec je,
 zdaj je zima tu,
 sneži, sneži, sneži,
 kepo naredi si.

Zime konec je,
 zdaj je tu pomlad,
 hitro pojdi ven in
 povonjaj rožice dišeče.

Sara Zagorac, 2. c

Tri mačke

Tri mačke so doma.
 Miki se igra,
 Pika pa na most,
 Žaki je ušel v gozd.

Miki se utruji,
 Pika se podi,
 Žaki jo ulovi,
 grozljivo je življenje z njimi.

Leon Pečar, 2. c

Papige in mačke

Papige letijo,
 papige ne govorijo,
 papige kričijo,
 papige so barvaste,
 te imajo rade celo drevesa.

Mačke so vesele,
 včasih tudi debele,
 brikete imajo najraje,
 miške pa še raje.

Nika Babnik in
 Domen Breskvar, 2. c

Stič

Stič je plesoča ritka,
 rad z bonbončki baše se,
 rad se doma igra,
 s svojo sestrico Liso.

Stič otroke rad ima,
 Stič skriva roke
 in ko pride prijatelj Poke,
 »porezirata« mačje roke.

Ela Babnik, 2. c

Maja Vratanar, 2. a

Škratova vasica

Nadja Vučić, 2. a

Konji

Konji so tu!

Kaj pa delajo tu?

Zakaj gredo na pašnik

žrebiči in kobile?

Ker travnik je lep,

če so konji tam.

Konji so lepa bitja,

konji so BFF,

konji so lepi,

radi se imajo.

Konji so lepi,

včasih tudi slepi,

žrebe se kopa in

tudi joka.

Brina Dimnik, 2. c

Pomlad

Pomlad je že tu,

metuljčki, metuljčki so tu.

Drevesa počasi cveto,

zdaj zime več ne bo,

ker poletje kmalu bo.

Ariana Lulić, 2. c

Služba v MC'donaldsu

GAL 2.A

Gal Bižal, 2. a

Ko se Tjaša in Jure zaljubita

V petem razredu se je zgodilo. Tjaša je padla. Jure je prišel do Tjaše in ji pomagal vstati. Tjaša se je zaljubila vanj. On pa v njo. Dolgo sta se gledala, nato pa se je Tjaša sošolcu zahvalila. On pa samo: »Ni za kaj.«

Tjaša je oblikovala papirnato letalo. Nanj je napisala: »Pridi na igrišče ob 15:15.« Vrgla ga je in ta se je zaletel ravno v Jureta. Pobral ga je in ga razprl. Letalo je spravil v torbo. Dobila sta se na igrišču, šla sta v trgovino. Vzela sta eno vrečko čipsa in en sok.

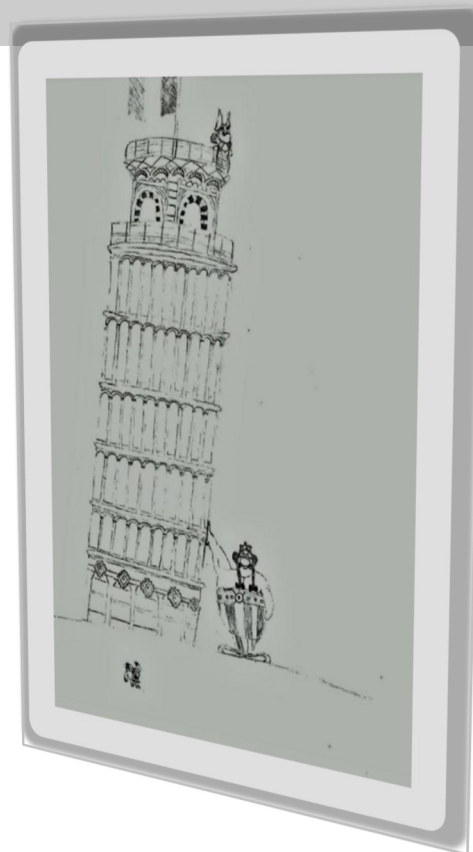
Jure je bil pogumen in Tjašo objel. Tjaša pa je objela Jureta.

Vsak dan sta se dobivala na igrišču. A

nekega dne Jureta ni bilo v šoli. Tjaša je bila zelo žalostna, ker ni videla svoje ljubezni. Ugotovila je, da je Jure zbolel, zato mu je in je odnesla potrebščine domov in mu posodila vse zvezke. Jure se ji je zahvalil. Tjaša je rekla: »Ko se boš pozdravil, pridi na igrišče.« Rekel ji je: »Okej.«

Po nekaj tednih je Jure prišel nazaj v šolo. Tjaša je bila zelo navdušena, Jure pa isto. In tako se Jure in Tjaša nikoli nista ločila.

Neja Babnik, 5. c

Matic Daca, 8. a

Izginotje šolske redovalnice

Nekega dne se je po zvočniku oglasila ravnateljica: »Ema Bricelj, Klara Puškarič in Lina Starc, zglasite se v ravnateljici pisarni.« Prišle smo v pisarno. Ravnateljica je bila objokana. Rekla je, da so jim ukradli šolsko redovalnico. Vedela je, da imam kamen modrosti, zato me je izbrala, da rešim primer. Jutri začnemo.

Naslednji dan smo se dobile pred šolo in odšle v pisarno gospe ravnateljice. Povedala je, da je ob 20:00 zapustila šolo in videla moškega, ki se je pretvarjal, da je čistilec. Povprašale smo jo več o tem moškem. Povedala nam je, da ima črne kratke lase in je visoke postave. Kamen modrosti mi je dal moč, da tega ne pozabim, pa čeprav mislim na več stvari.

Šle smo v hišico na drevesu (naš tajni klub). Na tablo smo pripele podatke in jih povezale z rdečo nitjo. Bližal se je večer, odšle smo vsaka v svoj dom.

Naslednje jutro smo se dobile pri meni. Mami nam je pripravila zajtrk. Pravi, da sit lažje razmišljaš. Klara se je spomnila, da ima fotografijo s sejma o roparjih. Prinesla jo je v hiško na drevesu. Linina mami je sliko prekopirala, da smo lahko prečrtale moške, ki niso takšni, kot ga je opisala gospa ravnateljica. Spomnila sem se, da lahko izvemo, če je imel brke. Poklicale smo ravnateljico in rekla je, da jih ima. Samo eden na sliki ima črne lase in brke.

Naslednje jutro smo odšle k ravnateljici in ji pokazale fotografijo. To je bil ta moški, ki ga je videla. Tedaj je kamen modrosti zacingljal, pisalo je Fužinska cesta 105. Predvidevale smo, da je to naslov hiše, kjer živi tat.

Naslednji dan smo ravnateljica, Lina, Klara in jaz odšle na dan naslov. Prišle smo in pozvonile. Odprl je moški, ki se je

delal, da je čistilec. Vprašale smo ga, zakaj je ukradel redovalnico. Rekel je, da ima sina, ki hodi na to šolo. Rekel je še, da so ločeni in da mama noče povedati, kakšne ocene ima sin in je zato ukradel redovalnico. Ravnateljica je rekla, da lahko pride k njej in mu bo ona povedala za ocene njegovega sina. Vrnil je redovalnico in se poslovil.

»Primer rešen!« Smo zavpile Lina, Klara in jaz.

Ema Bricelj Štoka, 3. a

Draga prijateljica ali prijatelj!

Draga Emma in Mila,

vedno me nasmejeta in se vedno zelo dobro razumemo. Zelo vaju imam rada in se nikoli ne kregamo pri igrah.

Lara, 4. c

Draga Lara in Polona,

rada vaju imam, ker ko sta z mano, me nasmejita.

Emma, 4. c

Draga Emma,

rada te imam, ker si moja bff in zelo si prijazna do mene in upam, da bo to za vedno.

Polona, 4. c

Liam, Svit in Filip A.,

vesel sem, da ste moji prijatelji, ker ste veseli, zabavni, družabni in še bi lahko našteval. Verjamem, da bomo še dolgo tako odlični prijatelji.

Brin, 4. c

Draga Catalinya,

rada te imam kot najboljšo prijateljico oziroma najboljšo osebo, ki me spremlja in spodbuja pri vsaki stvari.

Tvoja Aša, 4. c

Draga Filip in Ali,

všeč sta mi kot prijatelja, ker sta smešna.

Dino, 4. c

Draga Polona,

ti si moja najboljša prijateljica na svetu, zato ker me spodbujaš, mi posojaš stvari. S tabo se počutim dobro, zmeraj ti zaupam in se rada nate zanesem. Skupaj se zmeraj smejiva in sploh zmeraj me spraviš v dobro voljo in smeh. Ti me razumeš in zmeraj sem rada v tvoji družbi, ker sem to, kar sem.

Tvoja BFF Zoja, 4. c

Dragi Brin,

ti si moj dober prijatelj, zato ker sem bil s tabo v vrtcu in si pameten, včasih mi malo težiš, ampak si v redu in imaš kul prijatelje.

Svit, 4. c

Drage Alja, Mila, Nika, Lara, Emma, Aša in Catalinya,

rada vas imam, ker ste tako dobre prijateljice.

Andrea, 4. c

Draga Aša,

rada te imam, ker si prijazna, zabavna, polna presenečenj, lepa ... Vesela sem, da si z mano BFF za vedno. In da se zelo lepo oblačiš.

Catalinya, 4. c

Dragi Dino,

si moj najboljši prijatelj, ker si kot človek v redu in se kar dobro razumeva in se imava tudi o čem pogovarjati.

Žiga, 4. c

Draga Andrea,

si zelo dobra prijateljica, ker si prijazna.

Nika, 4. c

Draga Amina,

ti si mi najboljša prijateljica, ko sem te spoznala si bila zelo prijazna do mene.

Šejma, 4. c

Dragi Filip R., Ali in Dino,

vi ste prijazni in dobrsrčni in vesel sem, da smo prijatelji.

Val, 4. c

Ruben Val Hočevar, 4. c

Draga prijateljica ali prijatelj!

Draga Lili,
všeč si mi kot prijateljica.
Jovana, 2. b

Vita in Pija,
najboljši BFF sta,
rada vaju imam.
Nadja, 2. b

Draga Emina,
všeč mi je, da si vedno nasmejana.
Aleksandra, 2. b

Denial,
hvala, ker si moj prijatelj in si prijazen.
Arian, 2. b

Draga Klara,
rada te imam kot prijateljico.
Luana, 2. a

Nik,
zelo si prijazen in si zelo dober prijatelj.
Si zelo hiter. Ko se zabavam s tabo, sem vesel. Srečen sem, ko zunaj igrava nogomet.
Mark, 2. a

Pija in Vita,
imam vaju rada, ker sta prijazni.
Sara, 2. a

Luana,
si dobra prijateljica. Rada te imam zato, ker vem, da se rada igraš z mano.
Klara, 2. a

Dragi Nik,
do mene si zelo prijazen. Prijazen in zabaven si, ko se žogava in igrava.
Samuel, 2. a

Dragi Nik,
si moj najboljši prijatelj, ker zelo hitro tečeš in ker si zelo dober v nogometu.
Tijan, 2. a

Dragi Mark,
si moj najboljši prijatelj. Si zelo prijazen. Lepo mi je s tabo, ker se igrava.
Denial, 2. a

Mark,
ti si moj najboljši prijatelj. Včeraj sva se imela zelo dobro.
Nik, 2. a

Gal,
res si zelo pameten. Všeč mi je, da znaš sestaviti Rubikovo kocko. Si tudi zelo lep.
Nadja, 2. a

Draga Maja,
si moja najboljša prijateljica. S tabo se rada pogovarjam in igram. Skupaj se igrava tudi pred hišo. Radi nabirava rože in ustvarjava iz papirja.
Lia, 2. a

Dragi Filiip R.,
ti si moj najboljši prijatelj, zato ker si zabaven, igraš nogomet in ker se družiš z mano. Bodi navihan še naprej.
Ali, 4. c

Draga Zoja,
zelo te imam rada, ker me zmeraj nasmeješ in spodbujaš.
Polona, 4. c

Drage Lara, Ema in Mila,
ve ste najboljše punce, kar jih poznam, ker ste prijazne, polne ljubezni, lepe in še med seboj se razumemo. Zato pa smo lahko vse 4 BFF.
Alja, 4. c

Draga Šejma,
imava različna pogleda na svet, a to ne spremeni dejstva, kdo sva. Všeč si mi, ker si iskrena in dobrega srca.
Amina, 4. c

Draga Alja,
zelo te imam rada, si zelo prijetna, zabavna in predvsem imaš veliko srce. Ko sem s tabo, se počutim, da ne bom nikoli nesrečna. Si moja najboljša prijateljica.
Mila, 4. c

Draga Šejma, Catayinja, Zoja, Anja in Alja,
vse ste mi všeč. Rada vas imam, ker ste zelo spoštljive in prijazne.
Adelina, 4. c

Dragi Brin, Liam in Svit,
vi ste moji BFF, ker imate vse.
Filip A., 4. c

Pihaj, pihaj Vetrček ♥

Piha, piha sapica,
pihaj, pihaj vetrčeki,
kot mali črček oglašā se,
dan lepši je.

Ko sapica pa zapihlja,
odnese vsa pisemca.

Kosi pa čivkajo, mladičke
čuvajo.

Pihaj, pihaj vetrček, pritem
pomaga mu črček.

Pihaj, pihaj vetrček,
da rože lepše so.

Tam, tam, tam, tam, tam, tam,
pihaj, pihaj vetrček,
tam, tam, tam, tam, tam, tam,
da rože lepše so.

Izabela Zahatek Dimjašević, 5.c

Rokavica

Zgodilo se je v mirnem podeželskem mestecu. Prijatelji Lucija, Nik, Miha in Kiara so čakali njihovo prijateljico Elizabeto. Ustrašili so se, ko so zaslišali sireno policijskega avta. Avto se je ustavil pri Kiarini hiši. Otroci so odprli vrata in zagledali policista. Policist jih je vprašal: »Kdaj ste zadnjič videli Elizabeto?« Družina je odgovorila, da jo že dolgo čakajo. Policaj jim je povedal, da je bila ugrabljena. Otroci so se sesedli. Policaj jih je vprašal: »Ali poznate koga, ki bi do Elizabete gojil kakšno hudo zamero?« »Ne,« so odgovorili. Potem je Lucija spregovorila: »Elizabeta je imela enega velikega sovražnika!« Vsi so jo pogledali. Nadaljevala je: »Ko sta ona in njen fant končala zvezo, ji je obljubil, da se ji bo maščeval, tudi, če to pomeni njeno smrt.«

Policist se je odločil, da bo tega fanta takoj zaslišal. Vendar njen nekdanji fant Robert ni bil kriv, saj je bil v času izginitja na taboru.

Elizabetino ugrabitev so raziskovali že dva tedna in ugotovili so, da ugrabitelj ni pustil nobene sledi. Skoraj so že obupali. Ko je policist to povedal družini, so se odločili, da bodo stvari vzeli v svoje roke. Policisti so jim priskrbeli detektiva, ki bi jim pomagal. Družina temu detektivu ni zaupala. Zdel se jim je čuden, kot da ima nekaj za bregom. Družina je hotela oditi na kraj, kjer so Elizabeto zadnjič videli, detektiv pa jim tega ni dovolil. Odšli so na skrivaj. Ko so nekaj časa iskali sledi, so obupali. Nato je Nik našel rokavico. »Kaj pa če pripada ugrabitelju,« je pomislil. Prijatelji so se zbrali ob njem. Nik je rekel: »Izgleda, da policija le ni bila tako pozorna.« Detektivu so povedali za rokavico. Prepričeval jih je, da ta najdba ni pomembna in da naj odnehajo. Družini se je to zdelo čudno. Vzeli so rokavico in se odpravili h Kiarini hiši. Naslednji dan so odšli na policijsko postajo, saj so mislili, da detektiv nekaj skriva. Želeli so, da ga preverijo. Povedali so jim, da so našli dokaz in sumijo detektiva. Policaji

so vzeli prstne odtise iz rokavice, forenziki so našli celo krvni madež. Ugotovili so, da je rokavica pripadala detektivu, saj so bili na njej njegovi prstni odtisi.

Policaji so začeli raziskovati njegovo preteklost. Presenečeni so ugotovili, da je detektiv zamenjal veliko služb in da je pogosto nosil rokavice. Povsod, kjer je delal, so bili neraziskani umori in ugrabitve. Ker ni mogel več zbežati, je detektiv priznal ugrabitev. Policaj ga je vprašal: »Zakaj?« Detektiv je začel pripovedovati, da je Elizabeto zasledoval. Želel se je z njo pogovarjati, ker je bil osamljen, povedal ji je, da je detektiv. Elizabeta se ga je bala, saj se z njim ni hotela pogovarjati. Zbežala je proti gozdu. Tam jo je dohitel in zaprl v kočo. Policisti so bili pretreseni. Šli so do kraja najdene rokavice. Iskali so kočo, ko so jo našli, so Elizabeto rešili. Elizabetini prijatelj so bili nagrajeni za pogum.

Sofia Ela Černe, 6. a

Primer ukradenih sladkarij

Že več tednov se širijo govorice o krajah sladkarij. Prodajalci v trgovinah se pritožujejo, a policija ničesar ne ukrene. Čez nekaj dni pa v največji trgovini s sladkarijami ukradejo največji bonbon na svetu. Za ta bonbon so v trgovini razpisali nagrado v vrednosti 1000 evrov.

Ko tri prijateljice, po imenu Nika, Mia in Maša, izvedo za to nagrado, se lotijo primera. Prijateljice se odpravijo do trgovine, kjer so ukradli bonbon. Tam zagledajo prodajalca in varnostnika. Gredo do njiju in ju vprašajo vse o kraji bonbona (kdaj se je zgodilo, kdo je bil zadolžen za varnost in ali se je sprožil alarm). Na vsa ta vprašanja odgovori prodajalec. Pove še, da so potem, ko se je sprožil alarm, pritekli varnostniki in da takrat v trgovini

ni bilo žive duše.

Na tleh prodajalne zagledajo lepljive sledi. Odpravijo se po sledih, ki so jih vodile v temačno ulico, v kateri pa so se sledi izgubile. Zraven smetnjaka zagledajo umirjajočega človeka. Vprašajo ga, kaj se mu je zgodilo, če je šel kdo mimo in kam je šel. Odgovoril jim je, da tod mimo ni šel samo en človek, ampak cela tolpa lopovov, da so ga najprej pretepli, potem pa so zavili v klet. Dekleta se brez strahu podajo v klet, kjer so našla vse ukradene sladkarije (vključno z bonbonom). Na njihovo srečo v kleti ni bilo nikoogar. Poklicala so policijo. Ta je prišla kar hitro. Skupaj so počakali, da so se lopovi vrnili. Ko so prišli, so jih zvezali in jih odpeljali na sodišče, kjer so jim dode-

lili 15 let zaporne kazni.

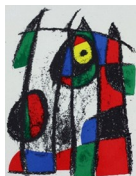
Dekletom so se zahvalili in jim podarili nagrado, še večjo, kot je bilo napisano, in sicer 10000 evrov, ker so našla še preostale sladkarije. Tako je bil primer o kraji sladkarij razrešen.

Eva Hočevar, 6. b

Dunja Todorović in
Bojana Doreski, 5. c

Z Metko in Nejo po šolski razstavi

JOAN MIRO
1893-1983

J. Miro ima zanimivo umetnost, ki otroke najbrž spominjaja na krice krace, odrslim pa pomeni mnogo več. V njegovem slikanju naj bi se izražalo vojno nasilje v izbranih podobah in barvah. Pogosto je slikal lune, galaksije, spirale in stopnišča, ki se vijejo k zvezdam, kar naj bi razumeli kot hrepenenje po svobodi.

VASILIJ KANDILSKI
1866-1944

V. Kandiljski je risal predvsem kroge, zato je menim, da so njegova dela malce dolgočasna. Tudi na njega je vplivala 1. svetovna vojna. Njegove slike so geometrijske: poleg krogov je uporabljal tudi ravne črte in druge geometrijske elemente. Pri opazovalcih je skušal vzbuditi čustva.

KEITH HARING
1958-1990

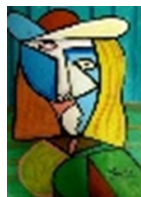
Slike so mi prišle do srca. Mislim, da bi bil umetnik prav zadovoljen s slikami ki, so jih narisali otroci. Umetnik je potreboval veliko časa in volje, da je narisal tako lepe slike. K. Haring se je risanja začel učiti s prerisovanjem stripov. Kasneje se je začel zanimati za abstraktno umetnost, ki jo vodi tok zavesti.

FRIDA KAHLO
1907-1954

Umetnost F. Kahlo je zares lepa. Ko so jo risali otroci, je nastala gospa s sladoledom na glavi ... Zaradi poškodbe hrbtenice je bila nepremična. Ker je mogla stalno ležati, se je kratkočasila s slikanjem same sebe. Nekoč je dejala: " Sebe slikam zato, ker sem pogosto sama in ker sem predmet, ki ga najbolj poznam."

PABLO PICASO
1881-1973

P. Picaso je risal portrete z mnogo barvami. Motiv je razdelil na veliko različnih oblik, nato pa ga je prebarval z različnih zornih kotov. Znan je po slikarskem slogu, ki se mu reče kubizem. Naši učenci so njegove slike uprizorili malo bolj sodobno.

HENRI MATISSE
1869-1954

Umetnine so zelo lepe. Učenci so uporabljali kolaž papir, zelo so bili natančni pri izrezovanju. Uporabili so tudi srčke. Slikar je uporabljal močne pisane in intenzivne barve, želel je, da bi bila ozadje in predmet enakovredna, ni želel, da bi motiv izstopal.

Po Joanu Miru

Po Vasiliju Kandilskemu

Po Pablu Picasu

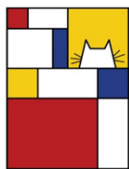
Po Henriju Matissu

Po Keithu Haringu

PIET MONDRIAN

1872-1944

Njegova umetnost je originalna, a ko sem gledala umetnine naših učencev, se mi je zdelo da so to originali. Njegova abstraktna umetnost je sestavljena iz kombinacije ravnih črt, pravih kotov, osnovnih barv ter črne, bele in sive barve.

V. VAN GOGH

1853-1890

Učenci so uprizorili njegovo vazo z rožami. Sončnice so izgledale kot originali, vaze pa so bile ustvarjene po domišljiji. V. Van Gogh je danes znan kot eden pomembnejših modernih slikarjev. Za časa svojega življenja je prodal eno samo sliko. Kar 150 slik je naslikal v psihiatrični bolnišnici.

IVANA KOBILICA

1861-1926

2 sliki sta mi zelo lepi. Ivana Kobilica je bila zelo znana slikarka, ker je narisala znano sliko kofetarica in je ta slika v eni reklami. Njeno prav tako znano delo je Poletje, na kateri je upodobila sestro in bratrance. Novost njenega ustvarjanja je, da si je lahko pomagala s fotografijo, ki je bila takrat nov izum.

F. HUNDERTWASSER

1928-2000

Hundertwasser je bil tudi arhitekt in nekoč je stavbo na Dunaju naredil zastonj, ker ni hotel, da bi bil omejen in bi zgradil kaj grdega. Bil je mnenja, da bi moral vsakdo imeti pravico, da se v svojem stanovanju nagne skozi okno ter prepleska fasado, kolikor daleč doseže z roko.

ROMERO BRITTO

1963

Otroci so se potrudili, mačke so lepe. Brazilski umetnik Združuje elemente kubizma, POP umetnosti in grafitov. Poučariti želi upanje in sanje.

IVAN GROHAR

1867-1911

Učenci so zelo dobro posnemali original. Motivi Ivana Groharja predstavljajo slovenski narod. Impresionistični slikar je živel v hudi revščini, nekoč si je nezakonito izposodil denar Slovenskega umetniškega društva, katerega član in tajnik je bil, in še preden bi ga lahko vrnil od prodaje slik, so ga oblasti zaprle.

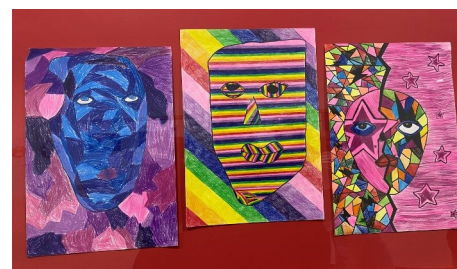
Besedilo: Metka Mravlje iz 5. b

in Neja Babnik iz 5. c

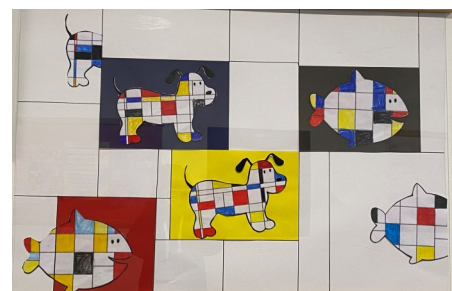
Fotografije: Lana Kišmetović, 7. b

Po Joanu Miru

Po Pablo Picasu

Po Pietu Mondrianu

Po Van Gogh

Po Ivanu Groharju

Eva Gril, učiteljica angleščine

1. Kako se počutite v službi?

Zelo rada opravljam svoj poklic. Res pa je, da sem tudi utrujena.

2. Ali je delo naporno?

Je zelo naporno in zahteva veliko energije in potrpežljivosti.

3. Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Ker rada delam z ljudmi.

4. Kaj vam je najbolj všeč v službi?

Všeč mi je, da je poučevanje razgibano in dinamično ter da se lahko skupaj z učenci nasmejimo.

5. Koliko časa ste že na Jakcu?

Na OŠ sem že 14 let.

6. Ali raje poučujete mlajše ali starejše učence?

Rada poučujem vse učence, res pa je, da se z mlajšimi lahko pohecamo.

7. Kaj ste bili, preden ste postali učiteljica?

Že kot študentka sem delala v šoli, tudi v tujini (Irska, Španija).

8. Katero državo/mesto bi radi obiskali?

Rada bi obiskala New York, drugače si pa želim na safari v Kenijo ali Tanzanijo.

9. S čim se ukvarjate v prostem času?

Rada berem, kolesarim, potujem in sem v naravi.

10. Ali imate doma veliko dela?

Počnem veliko stvari. V prostem času se izobražujem, kar mi vzame veliko časa.

11. Ali imate ljubljeno?

Do nedavno sem imela belo-rjavo, 15 let staro koker španjelko.

12. Ali ste s sodelavci/sodelavkami prijatelji?

Med sodelavci/sodelavkami se zelo dobro razumemo.

13. Kateri je vaš najljubši film?

Zelo mi je všeč Love actually—Pravzaprav ljubezen.

14. Katera je vaša najljubša knjiga?

Modrost starih psov.

15. Katera pasma psa vam je najljubša?

Koker španjel in pritlikavi šnavcer. Sem velika ljubiteljica psov.

16. Katera vrsta glasbe vam je najljubša?

Zelo mi je všeč klasična glasba. Od Beethovna, Bacha, Verdija ...

17. Ali imate hobi?

V mladosti sem se ukvarjala z agilijem, zdaj pa zelo rada kolesarim (cestno kolesarjenje).

18. Kako se pripravljate za službo?

Zvečer si pripravim oblačila za naslednji dan.

19. Kateri je bil vaš najljubši predmet v šoli?

Angleščina, španščina, zgodovina.

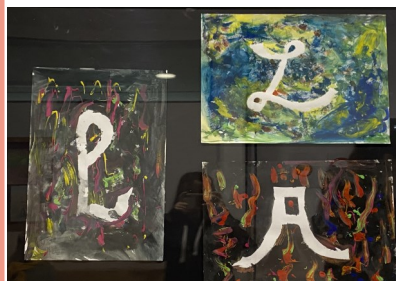
KVIZ ZA VSE LJUBITELJE UMETNOSTI

Delo katerega znanega slikarja so naši

učenci še posnemali?

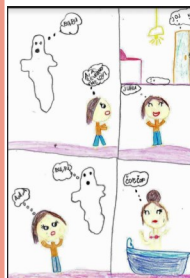
- A) Jacka Pollocka
- B) Ivane Kobilica

C) Claudeta Moneta

- A) Jacka Pollocka
- B) Gustava Klimta
- C) Pabla Picassa

KAKO IMENUJEMO KNJIŽEVNO VRSTO?

- A) pesem
- B) strip
- C) roman

Klara Prašnikar
Osojnik, 2. a

Bralni izziv čez poletje

Na šolski spletni strani najdete poletni bralni izziv tudi za učence od 1. do 3. razreda.

Želimo vam čudovito potovanje in zabavnih srečanj s knjižnimi junaki. 1 točko prinesejo tudi junaki tega časopisa – podprite jih!

IME IN PRIIMEK:
RAZRED:

Jakčev poletni bralni izziv

4. do 9. razred

Do 12. 9. 2022 knjižničarki oddaj izpolnjeno predstavitev knjig in se poteguj za **SUPER** nagrade.

1. nagrada - 15 točk ali več
2. nagrada - od 10 do 15 točk
3. nagrada - od 5 do 10 točk

IZBERI IZZIV IN ZBIRAJ TOČKE
Knjiga naj ima najmanj 80 strani.

domišljajska pripoved (3T)

po tvoji izbiri (2T)

zabavna knjiga (1T)

nagrajena knjiga (3T)

revija (1T)

pravljica slovenskega avtorja (1T)

pesniška zbirka (2T)

zgodba se dogaja v Sloveniji (2T)

knjiga iz zbirke Sinji galeb (3T)

knjiga, po kateri je posnet film (3T)

strip (2T)

poučna knjiga (2T)

zgodba se dogaja na ali ob morju (2T)

naslov knjige se začne na prvo črko tvojega imena (2T)

najljubša knjiga tvojega prijatelja ali sorodnika (3T)

Morska skrivnost (nadaljevanje pripovedi)

Medtem ko je njegov voščeni glas odmeval po jami, so se trije fantje prestrašeno spogledali. Vsi trije hkrati so vprašujoče zašepetali, kaj naj sedaj naredijo.

V tistem trenutku se je po taboru razlegel krik Lacija, saj je ugotovil, da so Uroš, Gorazd in Aleš izginili. Vsi taborniki so jih začeli iskati, tudi nekaj deklet, in sicer Bibi, Tanja in Andreja. Ta dekleta so bila bolj domiselna, saj so se spomnila iskati tudi v gozdu. Dolgo so iskala, a zaman.

Naenkrat so zaslišale moško govorjenje. Sledile so glasu in prišle do skrivne ja-

me, samo da se tega odkritja še niso zavedale. Tanji je namreč na listju spodrsnilo in padla je v grmovje, kjer je zagledala večjo odprtino. Izkazalo se je, da je bil to vhod v jamo.

Odločile so se raziskati to skrivnostno odprtino. Tam so presenečeno zagledale svoje prijatelje. Z njimi sta bila tudi dva močna in neobrita ribiča. Skupaj so se skrile za skalo in razmišljale, kako bi lahko rešile zvezane prijatelje. Sklenile so, da zvabijo tihotapca v past. Oponašati so začele glasove ribičev, ki so postajali vedno glasnejši, da bi ju prestrašile.

In res, tihotapca sta prestrašeno zbežala iz jame, kjer ju je ujela policija, ki je nameravala raziskati to nenavadno jamo.

Morska pohlepneža je policija odpeljala in odvezala fante. Uroš, Gorazd in Aleš so se zahvalili dekletom in jim prisegli, da v bodoče ne bodo imeli skrivnosti pred njimi. Vrnili so se v tabor in skupaj preživeli čudovit zaključek tabora.

Lana Becele, 6. a

Tajna detektivka Alexa in prijatelji

Alexa ni tipična osemnajstletnica, ki bi jo zanimala zabave in računalniški svet, temveč je oboževalka kriminalk in knjig. Seveda se rada družijo s svojimi vrstniki, ki jih je navdušila s kriminalističnim dogajanjem po svetu. Njeni prijatelji so radovedna Sandy, domiselni Tim in vsevedni Ron. Poimenovali so se Drzni štirje.

Alexa zjutraj ob zajtrku prebere v časopisu, da je znani kriminalc pobegnil iz zapora. Takoj pokliče svoje prijatelje za sestanek v njihovem skrivališču. To se nahaja v zapuščeni lopu za Alexino hišo. Ko se vsi zberejo, Alexa poroča o najnovejšem dogodku v Ljubljani. Dogovorijo se, da bodo podrobneje raziskali ta primer. Ker je lepo vreme, se štirje prijatelji odpravijo na sladoleđ v park.

V parku srečajo nenavadno oblečenega moškega, ki govori z brkatim moškim. Padeta jim v oči, ker se previdno ozirata okrog sebe, kot da bi nekaj skrivala. Zato se družina potuhne za grm in prisluškuje pogovoru. Izvejo, da namerava nenavadno oblečeni moški oropati vilo prijazne gospe Williams 29. 10. ob

22.00, ko je ne bo doma. Njegove besede Alexi začnejo odmevati v glavi, nato pa se spomni glasu pobeglega zapornika, ki ga je slišala na televiziji in ju primerja. Ugotovi, da sta glasova ista. To potihovo pove prijateljem. V tistem trenutku Sandy kihne, zato moža prenehata govoriti in začneta hoditi proti njim. Nenadoma z druge strani parka glasno zalaja pes, moža se obrneta in medtem Drzni štirje zbežijo proč.

Tisti večer se odločijo zaporniku slediti. Težko pričakovani večer je končno napočil. Točno ob 21.45 se zberejo pred Alexino hišo. Vsi so imeli s sabo nočne svetilke in se odpravili do hiše, zapornikove tarče. Tam so pričakali roparja. Kmalu se je prikazal, zamaskiran in z vlomilnim orožjem ter pištolo v roki. Najstniki so mu sledili v hišo do sobe, ki je bila med vsemi prostori najtemnejša in najstrašnejša. Tat je že imel v roki velik dragulj in diamantno ogrlico. Ko so še mladi raziskovalci vstopili v sobo, so zaslišali glasen alarm, ki je zelo prestrašil tatu. Ugotovili so, da so stopili na vrstico, kar je sprožilo alarm, ki ga je na

njihovo žalost slišala tudi policija. Ropar jim je v roke potisnil ukradene predmete in spretno skočil skozi odprto okno. Tedaj so v sobo prikorakali policisti. Prijatelji so jih presenečeno pogledali in šele zdaj so dojeli, kaj se je pravkar zgodilo. Aretirali so jih, kljub temu da so zatrjevali, da niso želeli ničesar ukrasti.

Drzni štirje niso mogli verjeti, v kakšni godlji so pristali. Medtem ko so potrti in brezvoljni sedeli na tleh ječe, so zaslišali glas neke starejše gospe. Saj to je gospa Williams! Vsi so se ji hoteli opravičiti za nesporazum in da to niso bili oni. Ona pa je bila samo tiho in se jim smehljala. Takrat so jih njihovi stražarji odklenili in jim povedali, da lahko odidejo domov. Bili so nadvse začudeni in takrat jim je gospa razložila, da ima v hiši skrivno kamero, ki potrjuje njihovo zgodbo. Bili so rešeni!

Policisti so odkrili sledi pobeglega kriminalca in pozneje so ga ujeli s pomočjo opisa Drznih štirih. Prijatelji so si zaželeli, da bi še kdaj doživeli takšno noro dogodivščino.

Lana Becele, 6. a

Kriva

Ne vem, kaj točno se je zgodilo, a zbudila sem se v bolnici. Spomnila sem se, da me je oče zelo močno udaril in sem padla v nezavest. Ko se mi je stanje izboljšalo, me je medicinska sestra vprašala, če želim videti starša in oditi domov. Odgovorila sem ji, da ne želim domov, ona pa me je začudeno vprašala, zakaj ne.

Sram me je o tem govoriti človeku, ki ga ne poznam. Vseeno sem ji povedala, da doma preživljam pekel, ker starša pijeta.

Strah me je. Vse se je ponovilo. Vsak dan je enako. Za vse probleme in težave, za vse nadloge in skrbi, krivita mene.

Nočem biti vedno vsega kriva jaz. Oče je bil spet pijan in se je spotaknil ob kuhinjski stol. Seveda, kdo je kriv? Jaz, ker sem ga nalašč nastavila tja, čeprav sem tisti trenutek šele prišla iz šole in ga nisem mogla nastaviti očetu. Kriva sem,

če pri hiši ni denarja. Kriva sem, če dežuje in oče ne more iti v bar spit vrča piva. Kriva sem, če mami pade na tla kozarec z vinom in se razbije. V svoji pijanosti ne razločita več nenamernih nesreč in povzročenih. Ne vem več, kaj naj naredim.

Svetovala mi je, naj se obrnem na socialno službo.

Čez dva dni so me odpustili iz bolnice in odpravila sem se do socialne delavke. Čez nekaj dni je potrkala na naša hišna vrata. Ker o tem nisem spregovorila s starši, sem se raje skrila v sobo. Pogovarjali so se ure in ure, naposled pa je mama le potrkala na vrata. Najprej sem se skrila pod posteljo, saj sem mislila, da ve, da sem jaz kriva za ta obisk. Začudila sem se, ker me je prijazno povabila, naj se jim pridružim. Zlezla sem ven in mami je stala sredi sobe.

Gledala me je naravnost v oči. Roke je držala razprte v objem. Prvič v življenju sva se objeli. Prvič šele pri šestnajstih letih. Prvič z odpuščanjem in ljubeznijo. Tudi oče se je nerodno obotavljal. Šlo mu je na jok. Sklenila sta, da se bosta odpravila na dolgo pot zdravljenja. Bila sem ponosna, da sem zbrala dovolj poguma, da sem o naših družinskih težavah spregovorila s pravo osebo, ki mi je pomagala in me razumela. Končno sem se počutila lahkotno, kot ptica.

Pia Stegu, 6. c

Zakaj je pesem lepa?

Pesem je lepa zelo,
ker iz srca pišeš jo.
Ko srce nam zaigra,
pesem zaplapola.

Pesem je lepa,
ker rime ima
in z njimi
se pesnik igra.

Zgodba Kriva je plod domišljije in je nastala na podlagi natečaja Smej se, ki opozarja na škodljivost alkohola. Avtorica je bila nagrajena s praktično nagrado.

Eva Hočevar, 6. b

Tehniški dan

21. 4. 2022 smo se z avtobusom odpravili na Trubarjevo domačijo v Rašico. Najprej so nam pokazali Katekizem, nato smo izdelali preprosto beležko.

Potem smo pojedli malico in se nato odpravili na Veliki Osolnik, kjer nas je pričakal prijazen gospod. Pokazali so nam, kako so izdelovali lesene kuhalnice nekoč in kako jih izdelujejo danes. Nekoč je bila izdelava lesenih izdelkov zelo težka, saj so jih delali ročno. Zdaj pa je precej lažje, saj si lahko pomagamo s stroji. Za konec smo izdelali stolp iz kuhalnic in nato je gospod dal vsakemu eno kuhalnico in zobotrebec.

Potem smo šli pogledati krave in teličke. Zelo nam je bilo všeč in naučili smo se veliko novega.

Zoja Čufer in Marija Doberšek Kiralj, 6. c

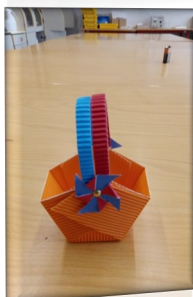
Šola je kul

Voz

Šola je kul,
v njej se učimo in
znanje utrdimo.

Pri pouku vedno zbrani
in rahlo razigrani.

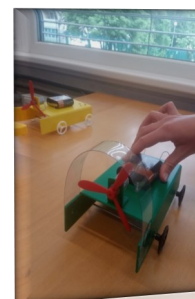

Košarica za bombone

Avto

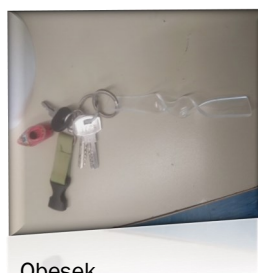
V šolo gremo vsak dan,
da kaj se naučimo
ali še kaj uporabnega
naredimo.

Avtomobilček na
propelerski pogon

Stojalo za telefon

Obesek

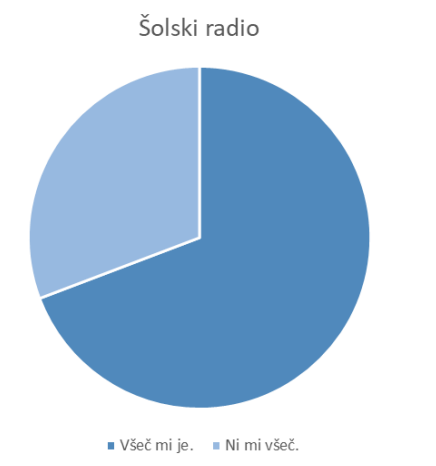
Svečniki

V šoli so pravila,
ki se jih mi držimo.

Pesem: Alja Lah, 4. c

Fotografije: Albina Milek

Raziskava mnenja

»Všeč mi je, da ga imamo in upam, da ostane. Za radio smo se odločili na šolski skupnosti, ki jo vodim jaz.«

Karmen Vergolin

»Zdi se mi zelo dobro, saj dviguje pozitivno energijo. Všeč mi je, da lahko vsak da glasbeno željo.«

Aleksandra Jović

»Želeli bi, da bi pesmi žrebali.«

Belma, 8. a

»Glasbo bi lahko vrteli tudi na avtobusu.«

Dekleta, 7. b

»Pesmi so mi všeč, ampak bi bilo bolje, če bi bile bolj popularne.«

Anže, 5. b

»Pesmi so mi všeč.«

Iris, 7. c

»Radio je v redu, ampak so nekatere pesmi bolj čudne.«

Ajna, 7. a

»Radio je v redu, samo pesmi so malo dolgočasne.«

Vasja, 7. a

Radio mi je dober, najbolj mi je bil všeč prvi.

Sofia Ela, 6. a

Nekateri predlogi učencev za naslednje šolsko leto:

- bolj popularne pesmi
- bolj tiho
- da je vsak dan med glavnim odmorom
- tiha soba

VSAK IMA SVOJ MOTO:

Sledi sanjam in ne pusti, da jih drugi uničijo.

Vid Nared, 9. b

Na koncu se vedno dobro izteče, če se ne, še ni konec.

Dunja Todorović, 5. c

Misli te vedno popeljejo tja, kjer je srce nekaj bilo.

Dalila Ueladžić, 9. b

Pravi prijatelj te nikoli ne zapusti.

Tamara Kitić, 9. b

Sledi svojim sanjam, tudi če se zdi nemogoče.

Metka Mravlje, 5. b

Naj se trojke v redovalnici bojijo petk.

Neja Babnik, 5. c

Nikoli ne dovoli, da nekdo pohodi tvoj jaz.

Ahmed Spahić, 9. b

Če boš ti rešil prijatelja, bo on rešil tebe.

Nina Nakrst, 5. c

SVEŽE V ŠOLSLEM LETU 2021/2022

VODJA PROGRAMA: ARIANA ČERNE

»Mislim, da vrtim kvalitetno glasbo in da mora biti primerna in čim manj avtotuna.«

Ariana Černe, 9. b

Božidarja Jakca
Nusdorferjeva 10
1000 Ljubljana
tel.: 01/ 520-66-50, fax: 01/ 520-66-60

ZAHVALA:

Neji Babnik za tipkanje besedil na računalnik, komentarje razstave, zgodbo, pripravo intervjuja, življenjski moto.

Bojani Doreski za pripravo opisa države, risbo, tipkanje besedil, pripravo intervjuja.

Metki Mravlje za pesem, tipkanje besedil, komentarje razstave, življenjski moto.

Nini Nakrst za tipkanje besedil, risbo, pripravo intervjujev, življenjski moto.

Maksu Prošku za pripravo prispevka in miselnega oblaka.

Dunji Todorović za opis države, tipkanje besedil, pripravo intervjujev, risbo, življenjski moto.

Izabeli Zahatek Dimjašević za risbo, pesem, tipkanje besedil.

Dariji Danilović za oblikovanje publikacije.

Medini Lini Gregorn za risbe in digitalno obdelavo stripov.

Lani Kišmetović za fotografije razstave, tipkanje besedil, zbiranje mnenj.

Lizi Krajnc za tipkanje besedil, zbiranje mnenj.

Emani Murtić za tipkanje besedil, zbiranje mnenj.

Lari Zidar za oblikovanje publikacije.

VSEM AVTORJEM PRISPEVKOV: Andražu Sagadinu, Maji Rašula, Iris Kasunić Koren,

Iman Bajrektarević, Ella Melkić, Adamu Kurentu, Leili Janežič,

Manji Radić, Sari Zagorac, Leonu Pečarju, Eli Babnik,

Niki Banik, Domnu Breskvarju, Brini Dimnik, Ariani Lulić,

Maji Vratonar, Nadji Vučić, Galu Bižalu,

Emi Bricelj Štoka, Maticu Daci,

Sofiji Eli Černe, Evi Hočevnar,

Lani Becele, Pii Stegu,

Zoji Čufer, Mariji Doberšek Kiralj, Zoji Babnik

ter vsem ostalim, ki ste podali mnenje,

sporočilo prijatelju ali z nami delili svoj življenjski moto.

ZAHVALJUJEMO se tudi vsem učiteljem, ki podpirate šolski časopis, nagovarjate učence k ustvarjanju, z njimi razvijate ideje in pošiljate fotografije!

JEŽEK

TO JE JEŽEK,
MAJHEN JE.

TO JE JEŽEK,
LUŠTKAN JE.

RAD HRUŠKE NABIRA,
POLETI JIH JE.

JESENI PA SUKNJIČE
ŠIVA SI,
V KLOBČIČ SE ZVIJE
IN KOTALI.

PODNEVI SKAKLJA,
PONOČI SMRČI.

KO SONCE ZAIDE,
SE K MENI PRIKRADE,
ME PIKA, ME POKA,
Z BODICAMI.

Zoja Babnik, 4. c

SE VIDIMO V
JESENIM